

KOBZA (4) *sb f*

o jasne.

sg A kobzę (2). ◇ L kobzie (2).

Sł stp brak, Sł stp nazw os, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Szarpany instrument muzyczny o trzech strunach, lira; *fides* Mącz; *organum musicum trichordum*, *pandura* Cn (4) : kthemu rychley fie dwa zgodzą/ niż trzey/ iáko łatwiey ná kobzie dwie ftrunie náftroić/ niż trzy/ żeby fie s sobą zgadzály. *GórnDworz* M2v; *RejZwierc* 97v.

Zwrot: »na kobzie, w kobzę grać« = *canere fidibus*Mącz; *pandurizare* Cn [szyk zmienny] (1 : 1): Mącz 33d; żeć tám śmácznieyśza będzie wędzonká á káśzá niżli gdybyś leżał zá piecem ná fciáne nogi wzniołł/ á w kobzę gráiąc czekáiąc rychłoli obiad dowre/ niżlićby przyniešiono biyankę z márcepanem. *RejZwierc* 26.

ZCh